

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

19. søndag i trenighetstiden – 4.oktober 2015

Prekentekest: Joh. 7;14-17(18)

Lesetekst I: 5.Mos.30.11-15

Lesetekst II: Rom. 2;13-16

Om noen vil gjøre Guds vilje

Ved festreisene

Johannesevangeliet er blitt kalt festreisenes evangelium. Mange av beretningene i dette evangeliet skjedde like før – eller i tilknytning til – høytider. Her i kapittel 7 trer Jesus fram i Jerusalem midt under den ukelange løvhyttefesten. Løvhyttefesten var opprinnelig en fest for frukthøsten (2.Mos 23:16). Etter hvert ble den en høsttakkefest for avlingen generelt. Navnet på denne festen forklares i 3.Mos 23:42-43. Folket skulle bo i løvhytter, slik som Israelfolket gjorde under ørkenvandringen, for å minnes hvordan Gud frelste sitt folk fra Faraos hånd og ledet dem gjennom ørkenen mot det lovede land. Det var en gledesfest med flere vann- og lysseremonier. Og Jerusalems befolkning ble fordoblet av pilegrimer under løvhyttefesten.

Hvem er han?

Det er under denne festen Jesus trer fram med sin undervisning. Han taler om seg selv som livets vann (7:37) og som verdens lys (8:12). Han gjorde som han alltid gjorde: Han knyttet frelse, liv og glede til seg selv og til sin egen person.

I det avsnittet som er teksten på denne søndagen er det nettopp Jesu person, hans sendelse og fullmakt som står i fokus.

Vi kan gjerne ta fram på denne dagen at undervisning var en viktig del av Jesu gjerning. Han underviste ut fra Skriftene (GT) og ut fra seg selv (Gud). Han var en sann teolog, lært av Gud om Gud. Bibelundervisning skal og må alltid stå sentralt for den kristne menighet. Det kan være verdt å trekke fram i dag, hvor vi opplever at bibelkunnskapen er liten også blant kristne.

Jødene undret seg over hvor Jesus hadde sin skriftkunnskap fra. Han hadde jo ingen formell utdannelse. Denne undring møter vi allerede da Jesus som 12 åring samtalte med de skriftlærde i templet. Vi møter den også hos dem som hørte Jesu bergpreken. *Folket var slått av undring over hans lære. For han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som deres skriftlærde.* Matt 7:28-29. Jesu svar kan passe like godt for hans beundrere som for hans kritikere. Han har ikke noe å komme med av seg selv. Det han sier har han fått av Gud. Han er Guds talsmann, Guds utsending. Han formidler sann Gudskunnskap, fordi han er den han er: Messias, den levende Guds Sønn. Jesu lære er guddommelig, og den er ett med Guds vilje. Denne enheten mellom guddommen og læren framhever Jesus flere ganger, noe som også vitner om at Jesus er sann Gud.

Hvordan bli overbevist?

Utfordringen som Jesus gir sine tilhørere er at hver og en personlig kan la seg overbevise om at

hans lære er sann. I versene 17 og 18 gir Jesus to bevisgrunner for at hans lære er av Gud. Det ene er et erfaringsbevis. Den som vil gjøre Guds vilje skal kjenne om læren er av Gud. "Å gjøre hans vilje" betyr i denne sammenhengen som ellers i det nye testamentet, å komme til Jesus, lytte til hans ord og tro det han sier. Gjør du det, skal du erfare at Jesus er den som han sier at han er, og at han formidler den sanne lære om Gud. Denne lære er ikke bare teori. Læren om Gud bærer i seg et budskap som er virkekraftig. Den har den egenskapen at den kan overbevise, og gir ikke bare kunnskap, men også personlig kjennskap som innebærer både erkjennelse og erfaring. Den som vil gjøre Guds vilje, vil få et møte med Gud både gjennom lov og evangelium.

Det andre beviset er mer et "fornuftsbevis" (v.18). (Det kan være naturlig å ta med dette verset selv om teksten slutter med vers 17). Jesus er ikke ute etter å søke sin egen ære. Det er ikke sin egen lære han selv vil ta æren for. Jesu siktemål er å gi Faderen ære. Det er sin oppdragsgivers ære han søker. Det gir troverdighet. Han er sannferdig og formidler videre det budskap som har han fått av han som har sendt ham.

Vårt tilsva

Vårt tilsva i møte med denne teksten må være bønne: Herre, lær meg å gjøre Guds vilje. I praksis innebærer denne bønne å sette sin lit til Jesus Kristus, tro på hans ord og la det styre våre prioriteringer og handlinger. Da skal vi få erfare at Jesus er den som Gud har sendt til vår frelse, og som vi skal få følge og tjene med våre liv.

I Jesus møter vi noe nytt som vi ikke kan lære å kjenne noen andre steder. Denne sanne Gudskunnskap har en iboende, overbevisende kraft som vil skape både glede og takknemlighet i våre liv.

Jan Ove Selstø

Teolog og misjonær på Taiwan og i Hong Kong knyttet til NLM. Rektor på Fjelltun Bibelskole og ved Fjellhaug Skoler. For tiden ansatt i Hviding begravelsesbyrå i Stavanger.

jselsto@gmail.com